

LXXVII.

Forslag til Lov

om

**Ændringer i de for Statsanstalten for Livsforsikring
gældende Bestemmelser.**(Fremsat i Landstinget den 7. December 1927 af Finansminister *N. Neergaard*).

§ 1.

I Lov Nr. 47 af 26. Marts 1898 om Bonus til de forsikrede i Statsanstalten for Livsforsikring, saaledes som denne Lov er ændret ved Lov Nr. 125 af 30. Marts 1920, foretages i § 12 følgende Ændring:

I 2. Stk. 7. Linie og i 3. Stk. 2. Linie ændres „6 pCt.“ til „9 pCt.“.

§ 2.

I Lov Nr. 45 af 29. Marts 1904, saaledes som denne Lov er ændret ved Lov Nr. 125 af 30. Marts 1920, foretages i § 7 følgende Ændringer:

I 3. Linie og 5. Linie ændres „6 pCt.“ til „9 pCt.“, og i 5. Linie ændres „Halvdelen“ til „ $\frac{1}{4}$ “.

§ 3.

I Lov Nr. 125 af 30. Marts 1920 foretages følgende Ændring:
§ 8 udgaar.

Bemærkninger til foranstaaende Lovforslag.

Til § 1.

Da der ved § 5 i Lov Nr. 125 af 30. Marts 1920 indførtes en Ændring i § 12 i Lov af 26. Marts 1898, hvorefter Forsikringer, der udtræder i Løbet af en Bonusperiode, ved Udtrædelsen skal have udbetalt Bonus for den forløbne Del af Perioden (forudbetalt Bonus), blev det samtidig fastsat, at denne Bonus, hvis den til Bonusperioden svarende Bonusfaktor endnu ikke var fastsat, skulde beregnes efter en Bonus-

faktor af 6 pCt. Bonusfaktorerne for de to foregaaende Femaar havde været for 1906—10: 8,22 pCt.
- 1911—15: 8,38 —,
men ventedes for 1916—20 at blive en Del lavere.

Det viste sig imidlertid ved Opgørelsen for 1916—20, at Bonusfaktoren kun gik ned til 8 pCt., og den for Statsanstalten gunstige Udvikling i de her efter følgende Aar har medført, at Bonusfaktoren